

Puccinin kurtisaani hyppää 1960-luvulle

Giacomo Puccinin *Manon Lescaut* Tallinnan Estonia-teatterissa. Ohjaus Adrejs Žagars, lavastus Renate Lorence, puvut Kristina Pasternaka, musiikinjohto Jüri Alperden. Pääosissa Aile Asszonyi, Mart Madiste, Rauno Elp.

TALLINNA. Kevytkenkäinen 1700-luvun kaunotar Manon on hypähtänyt vuoden 1968 Lounais-Ranskan lomaparatiisiin latvialaisen Adrejs Žagarsin ohjaamassa Giacomo Puccinin *Manon Lescaut* -oopperassa.

Kevytkenkäinen Manon (Aile Asszonyi) ja hänen roistomainen veljensä (Rauno Elp) suunnittelevat pakoa.

Idea on loistava. Lomahuvitteleu saa taustakseen Euroopan hullun vuoden kuohunnan, kapinoivien opiskelijoiden ja työläisten mielenosoitukset.

Niin värikäs ja viihdyttävä ja musiikillisesti sujuva kuin esitys onkin, vuoden 1968 Etelä-Ranska näyttää Estonia-teatterin lavalla hyvin provinciaaliselta rantalomapaikalta. Hullun vuoden dramaattisuutta ei ole osattu käyttää tehokkaasti hyväksi.

On nostalgisen hauskaa katella 1960-luvun muotia, geometriskuvioisia kirkasvärisiä kolttuja, kankaiden kuoseja, hassuja fantasia-asuja, huonekaluja ja seinäkankaita. Glamouriakin on yritetty loihtia, melko kotikutoisesti tosin.

Kolmannessa näytöksessä on kohta, jossa ilotyttöjä rahdataan laivaan, lähetettäväksi uuteen maailman. Ža-

garsin näkemyksessä he ovat muuttuneet vuoden 1968 opiskelijatyöiksi, joita poliisi on pidättänyt mielenosoituksessa. Omat opiskeluajat tulivat mieleen, kun näki ajan tyyppisiin asuihin puettujen nättien tyttöjen astuvan vuorollaan poliisiautoon.

Valloittavana Manonina oli vaalea sopraanokaunotar Aile Asszonyi, jolla on taipuisa, loistokas ja vahva ääni. Pitkätukkainen tenori Mart Madiste näytti aivan aidolta 1960-luvun nuorukaiselta tyylinmukaisissa tamineissaan. Tämän Des Grieux'n kurkkusointinen tenori ei ole kaunis, mutta yllättävän kestävä instrumentti. Mitä enemmän Madiste lauloi, sitä komeamalta ääni alkoi kuulostaa.

Hannu-Ilari Lampila